

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814010153
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814010153.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05. júna 2014 vo Vranove nad Topľou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

C. V., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom L. XXX,
okr. Vranov nad Topľou, nezamestnaná,

u z n á v a s a z a v i n n ú , ž e

dňa 01.03.2013, na odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou, po poučení o zodpovednosti za vedome nepravdivé údaje, podala pred vyšetrovateľom PZ trestné oznámenie, okrem iného, aj na J. D., ktorý mal podľa obvinenej dňa 21.02.2013 v čase okolo 11:05 hod. v rodinnom dome v L. č. XXX vydierať Z. V. tým, že ak mu do konca marca 2013 nevráti dlh 120,- Eur, že ho zabije a tiež zabije jeho manželku, avšak dňa 19.07.2013 počas jej výsluchu ako svedka uviedla pred vyšetrovateľom PZ, že J. D. sa vtedy nikomu nevyhrážal a ani ona sama nevie, prečo v trestnom oznámení tvrdila opak, v dôsledku čoho bolo trestné stíhanie vedené proti J. D. za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, pretože skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie, sa nestal,

t e d a

iného lživo obvinila z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie,

t ý m s p á c h a l a

prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona a za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obvinená na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 16.05.2013, sp. zn. 12T/71/2013, doručeným obvinenej

05.06.2013, právoplatným dňa 14.06.2013, ktorým bol obvinenej podľa § 211 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanej C. V. urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Obžalovaná vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na to, že obžalovaná odpovedala na všetky otázky obsiahnuté v ust. § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, položené jej v súlade s ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku, kladne, po zistení stanoviska prokurátora a poškodeného J. D., súd vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku obžalovanej sa nevykoná s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody.

Na tomto podklade súd rozhodol, že obžalovaná je vinná zo skutku uvedeného v obžalobnom návrhu, pretože mal za preukázané, že najprv vo svojom trestnom oznámení podanom na Okresnom riaditeľstve PZ, odbore kriminálnej polície vo Vranove nad Topľou dňa 01.03.2013 uviedla, že poškodený V. D. po vojdení do chatrče obývanej ňou ako aj jej manželom a ich spoločnými deťmi sa im oboch s manželom vyhrážal, že v prípade neuhradenia dlhu do konca mesiaca marec roku 2013 ich oboch s manželom zabije, pričom aj na základe tejto výpovede obžalovanej ako poškodenej v trestnom stíhaní vedenom voči poškodenému J. D. bolo aj voči tejto osobe ako aj V. D. začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie za zločin vydierania podľa § 189 ods.1 Tr. zákona a pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Obžalovaná vzápätí pri svojej ďalšej výpovedi v prípravnom konaní ako poškodená dňa 19.7.2013 uviedla, že v predmetnej trestnej veci poškodený J. D. opakovane požadoval od nej vrátenie peňazí zvýšeným hlasom a to vo výške 120, eur, na čo mu uviedla, že mu žiadne peniaze ani ona a ani jej manžel nedlhujú. Na základe tejto jej ďalšej výpovede obžalovanej ako poškodenej vo vyššie uvedenej trestnej veci bolo uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou zo dňa 24.09.2013 sp.zn. Pv 556/13/7713-5 trestné stíhanie v zmysle ust. § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zastavené, lebo bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Obžalovaná bola pritom pred samotným vypočutím či už do zápisnice o trestnom oznámení či priamo vo svojej výpovedi poučená o trestných následkoch krivého obvinenia a o zodpovednosti za vedomé uvedenie nepravdivých údajov v jednotlivých zápisniciach, ktoré obžalovaná vzala na vedomie. Takýmto vyššie uvedeným správaním obžalovaná C. V. po objektívnej stránke naplnila skutkovú podstatu prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovanej bola v danom prípade naplnená vo forme nepriameho úmyslu (§ 15 písm. b/ Tr. zákona), keďže obžalovaná vedela, že svojim konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzrozumená.

Obžalovaná sa skutku dopustila ako trestne zodpovedný subjekt. Objektom trestného činu krivého obvinenia je záujem spoločnosti na ochrane riadnej činnosti orgánov verejnej moci a záujem na ochrane občanov pred lživými útokmi na ich práva, slobodu a česť.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a to výsluchom obžalovanej len k tomuto výroku a oboznámením listinných dôkazov. Keďže poškodený J. D. si nárok na náhradu škody neuplatnil, nebolo vykonávané dokazovanie vo vzťahu k výroku o náhrade škody.

Obžalovaná C. V. vypovedala na hlavnom pojednávaní, že spoločne s manželom majú 13 detí, s tým, že naďalej s ňou spoločnú domácnosť obýva 10 detí vo veku 19 rokov, 17 rokov, 15 rokov, 13 rokov, 11 rokov, 9 rokov, 6 rokov, 4 rokov, 2 rokov a vo veku 1 roka. Jej manžel Z. V. sa v čase rozhodovania súdu nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, z výkonu ktorého by mal byť prepustený dňa 08.07.2014. Príjem ich rodiny predstavujú dávky v hmotnej núdzi vrátane rodičovského príspevku vo výške 409,00 eur. Vyjadrila sa, že prípadne jej 5 sestier by dokázalo zabezpečiť starostlivosť o jej mal. deti. Zároveň uviedla, že nemala vedomosť, že dňa 15.05.2014 mala nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej na tunajšom pod sp.zn. 12 T 71/2013.

Poškodený J. D. si nárok na náhradu škody voči obžalovanej neuplatnil.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Z odpisu registra trestov ako aj z pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 T 71/13 vyplýva, že obžalovaná bola odsúdená trestným rozkazom vyššie uvedenej spisovej značky za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona a to v úmyselnej forme na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Uvedený trestný rozkaz obvinená prevzala dňa 5.6.2013 a tak tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 14.6.2013.

Pred uvedeným odsúdením bola obžalovaná už pritom 6 krát súdne trestaná a to za trestné činy ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Tr. zákona účinného od 1.1.2006 ako aj za trestný čin podvodu podľa § 250 Tr. zákona účinného do 31.12.2005. Okrem vyššie uvedené odsúdenia bola obžalovaná súdne postihnutá za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona trestným rozkazom tunajšieho súdu sp.zn. 10 T 70/2014 zo dňa 30.11.2012, právoplatným dňa 21.12.2012, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu v trvaní do 21.12.2013.

Z uvedenej genézy trestnej činnosti obžalovanej tak vyplýva, že predmetného žalovaného skutku sa dopustila dňa 01.03.2013, teda skôr ako bol vyhlásený, resp. doručený trestný rozkaz tunajšieho súdu sp.zn. 12 T 71/2013 zo dňa 16.5.2013 a teda obžalovanej bolo potrebné v zmysle ust. § 42 ods. 1 Tr. zákona uložiť súhrnný trest odňatia slobody za oba trestné činy vo veci sp.zn. 12 T 71/2013 ako aj v prejednávanej veci. Zároveň bolo potrebné predchádzajúci výrok o treste v trestnom rozkaze tunajšieho súdu sp.zn. 12 T 71/2013 zrušiť. Vzhľadom na skutočnosť, že vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 12 T 71/2013 bol obžalovanej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, pričom obžalovanej bol povolený odklad jeho výkonu do 14.5.2014, pričom obžalovaná na výkon tohto trestu ani v čase rozhodovania súdu v predmetnej trestnej veci dňa 5.6.2014 ani nenastúpila, uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody ani neprichádzalo do úvahy.

Súhrnný trest odňatia slobody sa pritom v zmysle ust § 42 ods. 1 Tr. zákona ukladá podľa zásad na uloženie úhrnného trestu upraveného v ust. § 41 ods. 1 Tr. zákona a teda je potrebné tento trest ukladať podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V danom prípade takýmto trestným činom je prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní od jedného roka do piatich rokov.

U obžalovanej súd vzhliadol poľahčujúcu okolnosť v podobe priznania sa k spáchaniu skutku a jeho úprimného oľutovania (§ 36 písm. l/ Tr. zákona). Obžalovanej príťažovalo, že bola v minulosti súdne trestaná (§ 37 písm. m/ Tr. zákona). Obžalovaná svojim konaním naplnila skutkové podstaty dvoch trestných činov, avšak podľa názoru súdu túto okolnosť nemožno posúdiť ako príťažujúcu okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. h) Tr. zákona. U obžalovanej tak bola zistená rovnováha poľahčujúcich ako aj príťažujúcich okolností a teda v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona jej bolo potrebné ukladať trest v rámci základnej trestnej sadzby.

Vychádzajúc z ust. § 42 ods. 2 Tr. zákona podľa ktorého súhrnný trest odňatia slobody nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, opierajú sa pritom o základnú výmeru trestu odňatia slobody pri prečine krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona v trvaní od jedného roka do piatich rokov, obžalovanej bolo potrebné uložiť tento trest odňatia slobody minimálne v trvaní jedného roka. S prihliadnutím na skutočnosť, že už rozhodnutím tunajšieho súdu sp.zn. 12 T 71/2013 bol obžalovanej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov ako aj skutočnosť, že predmetný skutok mala obžalovaná spáchať počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia tunajším súdom sp.zn. 10 T 70/2012, ktorá jej uplynula až do dňa 21.12.2013, je zrejmé, že uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody ani neprichádzalo do úvahy.

V súvislosti s návrhom obhajoby na upustenie od uloženia súhrnného trestu je potrebné uviesť, že nie je možné upustiť od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody v prípade, ak predchádzajúcim výrokom o treste bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby ustanovenej v prípade trestného činu z nich najprísnejšie trestaného, teda pod hranicou jedného roka, keďže v takomto prípade by bol tento trest uložený mimo zákonom stanovenú výmeru trestnej sadzby.

Pri posudzovaní, či u obžalovanej nastali nejaké mimoriadne okolnosti, ktoré by jej umožňovali uložiť iný trest nespojený s obmedzením jej osobnej slobody či miernejší nepodmienečný trest odňatia slobody ako vyššie uvedený trest je potrebné uviesť, že obžalovaná bola v minulosti opakovane viackrát súdne trestaná, odhliadnuc od posledného odsúdenia vo vzťahu ku ktorému súd ukladal súhrnný trest, celkovo 6 krát, pričom predchádzajúce tresty nespojené s obmedzením jej osobnej slobody jednoznačne nevedli k jej náprave. Nemožno pritom opomenúť samotnú skutočnosť, že obžalovaná ani v určenom termíne nástupu na výkon trestu odňatia slobody vo veci tunajšieho súdu sp.zn. 12 T 71/2013 dňa 15.5.2014 do výkonu tohto trestu nenastúpila. Obžalovaná má síce v starostlivosti ešte celkovo 10 detí, z toho 9 detí ešte nedosiahlo plnoletosť, ale nemožno nespomenúť, že manžel obžalovanej bude z výkonu trestu odňatia slobody prepustený dňa 8.7.2014 a takisto skutočnosť, že obžalovaná má 5 sestier, ktoré by takisto prípadne dokázali zabezpečiť starostlivosť o jej deti. Pomermi páchatel'a umožňujúcimi mimoriadne znížiť trest odňatia slobody sa rozumejú aj rodinné a osobné pomery páchatel'a a to v dobe rozhodovania súdu a medzi ne patrí určite aj starostlivosť o väčšie množstvo, ešte neploletých detí. Takéto rodinné pomery páchatel'a však nemožno preceňovať tak, aby obžalovanej bol uložený trest výrazne pod hranicu základnej trestnej sadzby, predovšetkým v prípade, ak ani predchádzajúce opakované podmienené tresty či tresty povinnej práce nevedli u tejto obžalovanej k žiadnej náprave. Vyššie uvedené skutočnosti pritom musia mať charakter mimoriadnosti a výnimočnosti a kumulatívne s existenciou týchto okolností musí byť splnená podmienka, že trest miernejší ako zákonom stanovený, postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti, čo súd nepovažoval za splnené v prípade tejto obžalovanej.

Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd dospel k záveru, že primeraným a spravodlivým je súhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka.

Keďže obžalovaná nebola v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, súd ju pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.